

על חשיפה אישית באתרי הכרויות - קטע לכתבה במעריב – שיחה עם ד"ר רבקה נרדי,

עיתונאית: תמר דרסלר 11/2/2016

יש משהו משמח/מרענן בדיעה שאתרי ההכרויות הם כבר לא! כמעט כל אישה וגבר פנויים מכירים אותם. הנגישות המהירה, הפניות, הטלפונים, הדיוטים. ואז הכלום הזה (בדרך כלל), ההתעייפות מהחיפוש "מעבר לכתף"... ספרה לי צעירה יפייפיה וחכמה שבסיומו של דייט די מוצלח הייתה חוזרת הביתה ונכנסת למחשב, לאתר ההכרויות, כדי לגלות שהדייט שלה גם הוא כבר שם... (הראיון המלא איתה מתועד בספרי "נשים חסרות מנוח", "פרדס", 2007)

צריך לומר שאתרי ההכרויות שניצלו את הטכנולוגיה בצורה חכמה יכלו להיות מצוינים אבל הנשים והגברים שנעזרו בהם הפכו אותם למה שהם - זיוף ואכזבה.

מה שקרה שם היה בעיקר ניסיון "לשחק אותה". במילים אחרות לא להיות אמיתי. אמיתי זה אומר פגיע, כנראה נמאס לא להיות אמיתי, מה גם שזה ממש לא עובד. למה? כי לשמור על "...מלא פגמים, לא "קול? סגנון נונשלנטי, ציני משהו, ולהפגין מצליחנות וסוג של "להיות בעניינים" - זה מעיף. כמה אפשר והנה קמו נשים וגברים מספיק אמיצים ומציעים דרך חדשה. להציג את עצמנו כפי שאנחנו: מחפשים זוגיות, אהבה, חברות. כן, זו חשיפה, כי אדם האומר בגילוי לב למה הוא זקוק חושף את הבטן הרכה שלו - מעשה "שלא ייעשה" בחברה כוחנית כשלנו. אבל דווקא מהלך כזה הוא הביטוי של אומץ ויושרה. אומץ - כי זה לא הדבר הנורמטיבי (הרוב מסתירים את פגיעותם), יושרה - כי אין מה להסתיר. הצהרה ישירה. על צורך בזוגיות משקפת אמת אוניברסאלית שמיליונים שותפים לה.

אגב, אני מאמינה שבין רבבות הפנויים והפניות מצויים נשים וגברים שמחכים לסוג כזה של הכרות. יכולים לצמוח ככה מפגשים יפים ואמיתיים, שגם אם לא יובילו ל"תכל'ס" הם יהיו משמעותיים מהבחינה האנושית.

ד"ר רבקה נרדי, סופרת (עיון ופרוזה), מטפלת אישית וזוגית, מרצה ומנחה. ספרה הארבעה עשר (רומן) "כול יום ב 11:15" עומד לצאת בקרוב.